

[A. C. D. Petersen.]

naas, bliver for det ærede Medlem underordnet.

Jens Jensen: I Anledning af de mange Ord, det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, henvendte til mig, skal jeg kun sige, at det fremgaar af Landøkonomisk Driftsbureau's Beretninger, at Udgifterne til det legemlige Arbejde udgør et overordentlig stort Beløb paa de smaa Brug, medens det næsten ingenting betyder for de store Brug. Det vil jo faktisk sige dette, at disse Penge er indtjent af den lille Landbruger og hans Familie, idet det bliver Vederlag for deres Arbejde, og derfor vil en saadan Landbruger, hvor godt han end fører sit Regnskab, eller hvor dygtig en Regnskabsfører han har dertil, aldrig kunne opnaa det attraaede Nul paa Skatteblanketten, som mange af de store Landejendomsbesiddere kan fremvise; og dermed er givet Forklaringen paa, at det er en daarlig Handel for det mindre Landbrug at gaa over til en Skatteomlægning, som her er foreslaaet.

Det ærede Medlem Hr. Krag mente, at min Paastand om, at den foregaaende Regering havde flyttet Udgifterne fra Staten over paa Kommunerne, ikke var rigtig. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det dog er en Kendsgerning, at de sociale Udgifter til Hjælpekasser og Fattigvæsen steg med henholdsvis 9 og 3 Mill. Kr. i Perioden 1926—29, og det var de sociale Udgifter, jeg nævnte.

Det ærede Medlem mener endvidere, at det er kun de radikale Sogneraadsmlemmer ude i Kommunerne, der tager Afstand fra det foreliggende Forslag. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det i lige saa høj Grad er det ærede Medlems egne Partifæller, og jeg vil blot stille det Spørgsmaal: Hvorfor har de ikke i Forvejen nedsat Ejendomsskatterne, naar de mente, det var rigtigst? Nej, det har de selvfølgelig ikke af den Grund, som jeg nævnte før; de har opretholdt dem, fordi de mente, det var rimeligst og bedst at beholde dem paa det Niveau, hvor de nu er.

Det ærede Medlem mener endvidere, at det kan knibe med Husmændenes Tilslutning til det Standpunkt, som vi nu indtager. Jeg skal i den Anledning henvise til de Udtalelser, som er fremkommet ved adskillige af de Møder, som Husmandsforeningernes Sammenslutninger har afholdt i den senere Tid. Jeg har endnu ikke opdaget, at de ved en eneste Lejlighed har taget Afstand fra det Standpunkt, vi indtager; der-

imod har jeg lagt Mærke til, at de har givet deres Tilslutning til vore Anskuelser og tydeligt udtalt, at de beder om, at vi fremdeles staar fast i vor Modstand mod Ejendomsskatternes Nedsættelse, at de fremdeles er af den Opfattelse, at det er en daarlig Skattepolitik for Husmændenes Vedkommende. Jeg tror ogsaa nok, at naar Husmændene faar denne Sag undersøgt lidt nærmere, vil de alle sammen være ganske klar over, at dette Forslag byder ingen Bedring, ingen Hjælp til dem, men at de ved en saadan Skatteordning vil komme fra Asken over i Ilden.

Det glædede mig, at det ærede Medlem ikke prøvede i mindste Maade at rokke ved de Tal, jeg havde fremført. Jeg hævdede, at efter Statistikken vilde der finde en lille Nedsættelse Sted i Ejendomsskatterne, men det vilde blive højst ulige Forhøjelser, der fremkom, naar det skal lægges som personlig Skat. En lille Landbruger vilde faa 2 Kr. Paalæg, hver Gang en stor Landbruger faar 1 Kr. Det hævdes nok — og det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen var ogsaa inde paa den Tanke —, at Skatten vilde blive nedsat, ved at Staten overtog en Del; men selv da maa man huske paa, at der bliver en Del tilbage, og det, det kommer an paa, er, hvorledes den til enhver Tid værende Skat skal fordeles. Jeg hævder derfor fremdeles, at det vil være en daarlig Ordning for de smaa Landbrugere at faa de foreliggende Forslag gennemført.

Saa mente det ærede Medlem Hr. Krag, at hverken jeg eller det radikale Venstre havde Forstaaelse af Tidens Krav. Det vilde jo være slemt, hvis det skulde være Tilfældet, men jeg tror nu, det ligger en Smule anderledes. Det ærede Medlem havde vistnok mere Ret, hvis han havde sagt Strømmen i Stedet for Tiden. Jeg skal villig indrømme, at vi har ikke i Sinde hverken nu eller paa noget andet Tidspunkt at følge med Strømmen, og jeg kan ikke opfatte Venstres Tilslutning til Forslagene paa anden Maade end, at man har faaet en Fornemmelse af, at det kunde i Grunden være godt for de partipolitiske Forhold, om man nu satte ind for en Politik som den, der her kræves. Ser man nærmere paa det, tror jeg ikke, der er noget som helst, der kan begrunde, at Tiden kræver en saadan Skatteomlægning.

Man taler ogsaa saa meget om den Skatteprioritet, som det offentlige har indskudt. Det kunde have sin Interesse at se lidt nærmere paa dette. Hvad er det egentlig; man forstaaer ved det offentlige Skatteprioriteter? Er det offentlige en eller anden